

9. § 9, stk. 1, affattes således:

„Landbrugsejendomme, der tilhører samme ejer, kan uanset bestemmelsen i § 8, stk. 1, drives sammen.“

10. I § 9, stk. 2, 2. pkt., ændres „100 ha“ til: „200 ha“, og efter 2. pkt. indsættes:

„Hører de samdrevne jorder til flere end fem landbrugsejendomme, må samdriften dog ikke omfatte mere end 100 ha.“

11. I § 9, stk. 3, udgår: „1 og“.

12. § 13, stk. 1, affattes således:

„En landbrugsejendom kan sammenlægges med anden landbrugsejendom, såfremt det samlede jordtilliggende ikke overstiger 100 ha. På samme betingelse kan et areal, der udstykkes fra en landbrugsejendom, sammenlægges med en anden landbrugsejendom. Arealer, der er tilplantet og pålagt fredskovspligt, samt søarealer, strandbredder og andre arealer, der er helt uden dyrkningsmæssig værdi, kan fradrages ved beregningen af det samlede jordtilliggende.“

13. I § 13 ophæves stk. 2, 4 og 5, og efter stk. 3, der bliver stk. 2, indsættes som nyt stykke:

„Stk. 3. Landbrugsministeren kan i øvrigt tillade sammenlægning, når særlige forhold taler derfor.“

14. I § 16, stk. 1, ændres „uden for områder, der ved byudviklingsplan er udlagt til inderzone“ til: „i landzone“.

15. I § 16, stk. 3, ændres „en landbrugsejendom“ til: „en landbrugsejendom, der er beliggende i landzone,“.

16. § 19, stk. 2, ophæves.

17. I § 20, stk. 1, ændres „uden for områder, der ved byudviklingsplan er udlagt til inderzone“ til: „i landzone“.

18. I § 23 indsættes som stk. 2:

„Stk. 2. Betingelser, der knyttes til tiladelser, er bindende for ejere og indehavere af andre rettigheder over ejendommen uden hensyn til, hvornår retten er stiftet. Betingelserne tinglyses på ejendommen.“

19. § 34, stk. 3, ophæves.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. juli 1971.

Stk. 2. Lov nr. 240 af 7. juni 1952 om visse landbrugsejendommers brug og overgang til selveje ophæves. De brugskontrakter, der er indgået i henhold til lov om visse landbrugsejendommers brug og overgang til selveje, bevarer gyldighed, indtil de lovligt opsiges, eller den ved lovens ikrafttræden værende bruger, henholdsvis dennes ægtefælle, dør. De i § 2, stk. 2-9, og §§ 3-14 i lov om visse landbrugsejendommers brug og overgang til selveje indeholdte bestemmelser gælder fremdeles for disse brugsforhold.

Stk. 3. Landbrugsministeriet foretager inden udgangen af 1973 notering i tingbogen om, at de nuværende brugeres og ægtefællers ret til kontraktsfornyelse bevares, indtil brugeren, henholdsvis dennes ægtefælle, dør, og foranlediger den i § 1, stk. 5, i lov om visse landbrugsejendommers brug og overgang til selveje nævnte notering slettet, når betingelserne for ejendommens frigørelse er opfyldt.

Stk. 4. Lov nr. 241 af 7. juni 1952 om brug af visse ejendomme og boliger på landet ophæves. Brugsforhold, som er indgået i henhold til nævnte lov, og som består ved lovens ikrafttræden, bevarer deres gyldighed, indtil brugsforholdet lovligt ophører. For disse brugsforhold gælder fremdeles §§ 2-6 og § 7 i lov om brug af visse ejendomme og boliger på landet.